

ECRANUL

No. 2

REVISTA CINEMATOGRAFICA
Dorohoi - August - 1929

Congresul Cinematografiștilor

In cursul unei luni s'a ținut congresul cinematografiștilor din țară în sala cinematografului „Trianon” din București.

Congresul a avut ca scop discutarea impozitelor asupra sălilor de spectacole și de a protesta energic contra acestor noi biruri, care tind pur și simplu să desființeze întreprinderile cinematografice.

Congresul a avut un rol foarte important pentru industria cinematografică din România, dându-se noi instrucțiuni de urmat și atitudinea ce trebuie de luat asupra acestor taxe atât de Impovărătoare.

S'a votat o moțiune prin care se cere Ministerului de Finanțe reglementarea impozitelor asupra spectacolelor, căci proprietarii sălilor înțeleg să plătească impozitele cuvenite, dar nici de cum exagerate cari să pericliteze însăși existența lor.

Ne asociem doleanțelor cinematografiștilor și sperăm că Ministerul de Finanțe va căuta să elimine orice fel de exagerare a impozitelor pe spectacole.

„ECRANUL”

O veste bună

Se turnează în România un film cu un subiect românesc după cunoscutul roman al d-lui Mihail Sadoveanu „Venea o moară pe Siret”, de către societatea Olandeză „Transfilma” din Rotterdam.

Societatea a și trimis interpreții filmului în România.

Prima vedetă a acestui film este Marcella Albani, artista atât de bine cunoscută publicului românesc. Această desăvârșită artistă își inspiră mai mult decât admirație; ochii ei atât de plini de blîndețe și bunătate reală, fața ei ovală și brunețea tenului te farmecă.

Partenerul acestei frumoase artiste este Werner Fuetterer simpaticul interpret din „Heidelberg... nu te pot uita”. Restul de interpreți sunt Malikoff, Peter Voss, Marion Gerth și Sybille Morele.

Artiștii au venit însoșiți de Baronul von Maydele, directorul societății și de renumitul regisor Martin Berger cu tot ansamblul de tehnicieni. Filmul a și primit titlul german „Sturmflut der Liebe”.

În România se vor turna numai exterioarele filmului la locurile autentice. Primele scene au fost luate la Moreni introducându-se vederea unei sonde incendiate. În prezent ei se află în Moldova unde vor filma și restul de exterioare.

Acest film va fi primit cu mult entuziasm de romîni, fiind primul făcut de o societate străină cu un subiect românesc și filmat la noi în țară.

Dorim spor la muncă simpaticilor artiști și tehnicieni, sperînd că într'un viitor cît mai apropiat și celelalte romane ale d-lui Mihail Sadoveanu, în special cele istorice (Șoimii, Neamul Șoimăreștilor) vor fi filmate, luînd în considerație că au o admirabilă adaptare pentru ecran.

Rudolf

Prima societate de filme în România

În ultimul timp primim știrea înființării primei societăți de filme în România.

Societatea se numește „Prima fabrică romîna de filme”. Ea s'a înființat la Cluj, avînd un consiliu de administrație compus din d-nii: Emil Hațogian, Gh. Crișan, Liviu Robreanu, Ionel Țăranu și alții.

Direcția artistică o deține Eugen Jancovics, directorul Teatrului Maghiar din Cluj și regisor general d. Sandor Boross.

Se proiectează construirea unui „studio” și a unui laborator la București.

Primul film a fost luarea vederilor dela „Sorbările Unirii” la Alba-Iulia, pentru care acoastă societate a avut exclusivitatea.

Ar fi o inițiativă foarte lăudabilă din partea guvernului de a da tot sprijinul său acestei societăți de filme în România, căreia li urăm tot succesul dorit.

MORALITATEA ARTIȘTILOR

de Elinor Glyn

Ce furtună teribilă este lumea cinematografică! O asociație de oameni muncitori și harnici, angajați într'o industrie cu scopul de a amuza și a pătrunde sufletul vastului public din toată civilizația mondială.

Fiecare turmă își are oile ei negre și dacă cazul e descoperit, este obiceiul de a fulgera cu bârfelile.

Acesta e cazul și la asociațiile sus zise; dacă este descoperit un om imoral, în loc să se caute a-l îndrepta spre bine, fiecare caută să-l înjosească, făcându-l pe el să decază și mai mult.

Scriu acest articol nu ca să îiu parte cuiva, dar ca să rog pe cititori să reflecteze înainte de a se asocia aceluia cari bârfesc.

În toate profesiile unde tineri, bărbați și femei sunt obligați a a fi fotografiați în scene de dragoste cu diferiți parteneri, desigur că trebuie să fie o tentație mai mare decât de a servi într'un magazin; deaceia o disciplină aspră este necesară actorilor de ambele sexe. Că mulți dintr'nșii se țin disciplinați aceasta este un lucru știut. Deplorabilul obicei de a bea tocmai fiindcă este interzis se poate asemina cu cazul de față, fiindcă li e impusă disciplina și de aceia unii o calcă, (mă gândesc la acele chefuri sălbătice despre care se vorbește atât de mult pe seama artiștilor).

De exemplu, dacă una din aceste orgii, va avea însușirea de a îndrepta moralul celorlalți, e mai bine că s'a întâmplat acest fapt. Sunt foarte multe societăți care nu îngăduesc asemenea chefuri, dat fiind că în tot timpul celor 10 luni ale șederii mele la Hollywood, n'am văzut organizându-se asemenea petreceri.

În frumoasa și magnifica vilă a simplicei Mary Pickford, nimic din orgiile sus zise; ci liniște și gentileță domnesc acolo.

La Winifred Kingston acasă, se întilnesc cei mai mari literați și artiști din lume.

Mica Marjory Daw trăește ca o simplă burgheză, într'un hotel cu mine. Și ceilalți artiști cari completează micul nostru cerc, sunt toți băieți buni, gentelmani în adevăratul înțeles al cuvântului și nici unul dintr'nșii nu beau, nu sunt morfinomani și unii nici nu fumează măcar. Aceștia sunt numai cîte-va nume din artiștii favoriți ai cinematografului american.

Dar de ce să fie învinovățită întreaga lume cinematografică pentru cîți-va indivizi de specia aceluia? Învinuirea ar fi nedreaptă. Aceasta ar corespunde cazului, cînd am insulta lumea medicală și cea a literilor pentru că se găsesc cîți-va medici fără scrupule și avocați cu două fețe.

Dacă eu aș fi văzut ori ce fel de purtări dubioase la Los Angeles sau la Hollywood, mi-aș fi făcut de îndată bagajele și aș fi plecat. Eu nu am văzut nimic imoral în zece luni de zile — timp cît am stat acolo — ceea ce denotă că nu sunt mulți artiști cari să merită încriminări.

Și eu de obicei eram foarte decepționată, observînd prea multă familiaritate în maniere la toată lumea, dar mi s'a spus că acest lucru este ceva modern și că acest lucru se vede în toate straturile sociale din America. Dacă acesta este adevărul, apoi lumea artistică învață mai mult rafinament și au o mai bună disciplină, decât societatea din lumea veche.

Dar punctul pe care vreau să-l ating este tentația care există în lumea cinematografică și care este sută la sută mai mare ca la ori și ce altă artă, afară de lumea localurilor de noapte așa că publicul ar trebui să susție din toate punctele de vedere lumea vedetelor; totuși publicul spectator, trebuie să-și arăte disprețul pentru acele stele care se arăt scandaloase. Aceasta ar fi metoda cea mai bună de a purifica moralul artiștilor, de a aține publicul dela bârfeli și ar încuraja prin aceasta pe acei artiști cari trăiesc onești.

Să introduci mai mulți tineri frumoși — dar fără nici o îndrumare și disciplină — în lumea filmului, dîndu-li-se roluri cu subiecte sentimentale, imaginași-vă în ce hal va ajunge moralul acestora! Ei au toată simpatia mea, dar nici de cum disprețul meu și mirarea este că atât de mulți sunt așa de onești. Este foarte ușor pentru sărmanții bătrini care cred că numai ei sunt unici gardianii ai moralei publice, să acuze pe acești tineri, căci ei n'au avut nici odată o tentație în viața lor!

Dacă ei ar vroi într'adevăr să ajute situației și să nu fie egoiști, i-ar încuraja și i-ar povățui, dar nici decum să-i blameze. Astfel toate energiile s'ar îndrepta către principiile lor de umanitarism.

Nota redacției — Elinor Glyn este cea mai populară scriitoare și critică cinematografică. Ea ne arată, în acest articol, cum a găsit Hollywood-ul cînd l'a vizitat. Opinia ei este neprejudicioasă artel multe, observațiile ei prezintă mult interes fiindcă este contra opresiunii. (Traducere din Englezește).

Comedia în film

Industria cinematografică americană datorește în bună parte dezvoltarea uriașă la care a ajuns, filmului comic.

În Statele-Unite din America — de exemplu — există câte-va firme care produc aproape numai comedii de scurt metraj. În marile săli de proiecție din capitala Occidentului, fie care program are atașat o comedie care se afirmă ca o necesitate imperioasă. Atracția aceasta s'a dovedit a fi și în orașul nostru de folos.

Cînd cinematograful era în față, asistarea la un film oarecare, nu era decît un simplu amuzament. Așlăzi, spectatorii au ajuns să fie critici mai mult sau mai puțin obiectivi. Desigur că, vorbind de filmul comic, trebuie să amintim pe aceia cari au dat prima extensiune acestei ramure a cinematografului: Max Linder, Marcel Levesque (Cocantîn), Prince Rigadin, Biscot Mayer, Polydor, Fatty, Larry Semon (Zigotto), etc., pe cari ivirea noilor „ași“ ai comediei ne-a făcut să-i uităm.

Un artist de genul acesta, merită mai multă atenție chiar decît un tragedian, prin faptul că e aproape întotdeauna autorul scenariului, regisorul și principalul interpret din filmul ce-l toarnă. Diferite reviste engleze, arată că marii comici, în timpul liber vizitează — incognito — străzile mărginașe din diferite orașe, baruri, circume, căutînd tipuri noi, idei excentrice, prinzînd noi gesturi caracteristice.

Dacă Charlie Chaplin nu a fost primul care să realizeze filme în genul acesta, totuși el a adus servicii incomparabile comediei americane, căreia i-a dat o extraordinară extensiune și pe care a evidențiat-o deasupra celei europene. Cred că niciodată, poate, răsplata oamenilor nu a fost exteriorizată mai bine decît atunci, cînd recunoștința lor s'a arătat prin sute de articole entuziaste. Creațiile lui Chaplin din „Goana după aur“ și mai ales „Cercul“, unde a avut ca parteneră pe Merna Kennedy, au lăsat amintiri din cele mai frumoase, prin realismul zguduitor al interpretărei.

Irezistibilul Max Linder, comicul de „salon“ care a produs atîtea comedii, a avut și el popularitatea lui.

Seriosul Buster Keaton (Malec), care are o creație atît de bine apreciată în „Mecanicul Generalul“, cu toate că aproape toată acțiunea se desfășoară pe o locomotivă, prin seriozitatea și realismul ce a desfășurat în acest film, a atîns aproape culmea artei.

Trebue să enumerăm și pe Harold Lloyd, care a trecut brusc dela micile comedii, la cele de metraj mai lung. E destul să cităm numai „Eroul“, ca să ne dăm seamă de valoarea artistică a acestui mare comic. D. D. Suchianu, a făcut o amplă critică a acestui film în „Adevărul Literar“. Faptul că „Eroul“ a fost primul film american, care a fost importat în Rusia, întărește afirmațiunile de mai sus. Comediile de scurt metraj au rămas să le realizeze Oliver Hardy, Ben Turpin, Harry Lagdon, Billy Dolley, Monte Blue, Charles Chase, Max Davidsohn, Stan Laurel, etc.

Presupunem cu drept cuvînt că dacă n'am vorbi de producția europeană, de acest gen, am fi acuzați de parțialitate. Deaceia e bine să amintim și de frumoasele succese obținute de celebra asociație daneză Pat și Patachon, care au produs atîtea filme bune: Don Quichotte, Regele Pelicaniei, Sport și Frumusețe și cari obțin acum un succes colosal în noul lor film „Detectivii“.

Se pare că și Monty Banks, comicul parizian, a luat hotărîrea să se evidențieze prin filmul „Campulsary Husband“ recent terminat.

Dar, cum va putea fi răsplătită munca atîtor genii, preocupăți de gîndul unor noi creații, de noi scene originale, cari să facă să se strecoare în inima spectatorilor o undă de lumină veselă? Cîți dintre aceștia n'au plîșit cu viața, încordările prea mari ale nervilor creierului, a întregii lor ființe. Sforjările acestea au cerut victime și n'au întîrziat să le primească. Astfel au dispărut doi din cei mai mari comici: Max Linder și Larry Semon care a avut ultimul rol în „Noptile din Chicago“. Ei au căzut victime neurasteniei din cauza marilor încordări celebrare și surescîtări nervoase.

Și acum, domnilor spectatori, veți mai avea cutezanța ca să lipsiți dela un film, încheșat cu astfel de sacrificii?

BEL-AMI

Filmul acustic

Contrar așteptărilor, filmul acustic își urmează drumul său impetuos, nedăunînd — decît în parte — filmului tăcut.

Aproape trei decenii de muncă a trebuit filmului tăcut pentru a se impune. Se poate spune că rezultatele sunt satisfăcătoare. Toată lumea civilizată se interesează de tot ce este legat de cinematograful, astfel că filmului acustic îi va fi mai ușor să se popularizeze. Concomitent cu acestea, aflăm că principalele societăți cinematografice, realizează filme în câte-va versiuni: sonor, tăcut și vorbitor. Evident că cele vorbitoare vor rula numai în țările respective limbei filmului, spectatorii din alte țări trebuind să se mulțumească cu cele sonore și tăcute.

„Broadway“, frumosul film al lui „Universal“ a fost realizat în 2 versiuni: tăcut și sincronizat cu muzica lui respectivă; Harry Pollard turnează filmele „Show Boat“ și „Minstrel Mann“ în cîte două versiuni.

La Paris, unde a avut loc premiera cîtor-va filme sonore, s'au reținut biletele cu o săptămîină înainte, lucru neobișnuit la cinematograful. Și în Capitală la noi se vorbește mult bine despre acest gen al artei cinematografice. Datorită sistemului „Vitaphon“ și „Mechan-Projekton“ vom viziona și auzi toate sgomotele imaginilor de pe ecran. Timpanul nostru va fi isbit de galopul cavalcadei unui regiment, pufăitul unui motor de auto, iar răcnetul leului de pe filmele lui M. G. M. va lăia pentru un moment, răsufflarea spectatorilor de față.

Cu toate succesele pe cari le întîmpină filmul acustic, totuși cel tăcut nu-și pierde nimic din valoare. Mai mult ca ori-cînd el dovedește că este și va rămînea o operă de artă.

Don Diego

Cronica filmelor din luna August

„FEMEIA DIVINA“ (Prod. M. G. M.) cu Greta Garbo și Lars Hanson.

Palpitantă descriere a unei fete din popor, plină de sacrificii. Greta Garbo tronează în acest film; această femeie cu un temperament afil de viu, cu privirea care te fascinează, ne dovedește încă odată că se ține la nivelul jocului ei, afil de bine cunoscut. Lars Hanson, partenerul acestei artiste, este admirabil în rolul lui de îndrăgostit. Finețea jocului face ca filmul să fie excelent.

„OMUL CARE RÂDE“ (Prod. Universal) cu Conrad Veidt, Mary Philbin și Olga Baklanova. Regia Paul Leni.

Iată unul din cele mai bune filme ale genialului Conrad Veidt. Acest artist ne redă un joc de o remarcabilă inteligență. Mary Philbin ferneacătoare și senzibilă se încheagă admirabil cu figura exotică a lui Conrad Veidt. Olga Baklanova încheie acest trio de artiști celebrii.

„PROCURORUL ROȘU“ (Monop. Ricoli) cu Bernhard Götzke și Andrée Lafayette.

Un film de adâncă cugetere; tipul procurorului este interpretat de Bernhard Götzke. Figura lui sumbră și întunecată te îngrozește, nici un zîmbet nu i se ivește pe față. Ca parteneră are pe frumoasa Andrée Lafayette, afil de elegantă și fină, încit oferă un contrast viu cu figura mefistofelică a procurorului.

Cu un subiect ales și cu artiști buni, fac ca acest interesant caz de conștiință, să fie foarte bine realizat.

„VIJELIA“ (Prod. M. G. M.) cu Lillian Gish și Lars Hanson.

Lilian Gish, destul de bine cunoscută nouă, apare aici în scene foarte impresionante. Rămasă fără părinți, merge la un văr al ei, singura ei rudă, pe un vint cumplit, dar soarta nu vrea să se îmbunătățească cu nimic. Soția vărului, fiind geloasă, viața ei e imposibilă în aceeași casă. Dar un om simplu, atras de un sentiment profund, o cere în căsătorie; căminul se înjgheabă și pacea dragostei a cuprins pe amîndoi. Este de admirat jocul artiștilor în acest film.

„FEMEIA IMORALA“ (Prod. Paramount) cu Pola Negri. Regia Maurice Stiller.

Această extraordinară etapă a vieții omului, ne este redată într'un înalt studiu psihologic și în care Maurice Stiller, realizatorul afil de celebru concentrează o bună doză din temperamentul artiștilor aleși de el cu multă minuțiozitate. Pola Negri, artistă desăvîrșită, ne aduce încă odată dovada incontestabilă a afirmării ei pe firmamentul cinematografului, încă de pe cînd aceasta era la primii pași. Datorită resurselor infinite de joc pe care le deține, o adevărată artă emană din acest frumos film.

„TARAS TRYASSILO“ Regia Tschardynine. Iată un film din seria acelor rusești, dintre care am avut prilejul să vizionăm cîte-va: „Satul Ispitelor“ și „Conducuța Galbenă“. Și ce poate fi mai perfect decît a înfățișa viața și sbuciumul cazaților zaporogi? În tot timpul desfășurării filmului, vezi numai viață sălbatecă, o libertate exasgerată de care te simți încîntat. Nici nu este de mirare că filmul a avut parte de o astfel de interpretare desăvîrșită. În primul rînd aceasta se datorește lui Tschardynin, marele regisor care a realizat acest film. În al doilea, interpreții au meritul că au jucat cu tot sufletul, specific artiștilor ruși.

VEDETE**CHARLIE CHAPLIN**

Cine nu-l cunoaște pe acest mare geniu al comediei, cine n'a auzit de el, cine nu l-a văzut jucînd măcar odată și cine nu-i venerază numele?

Chaplin își merită cu adevărat gloria de care se bucură.

În toate filmele sale, sub masca unui gest comic, a unei semnificații oare-care se ascunde hazardul combinat cu o umanitate profundă.

Fiecare film al său conține o mare doză comică, dar la sfîrșit ne dăm seamă că imaginile văzute sunt un fragment al vieții noastre de toate zilele. Mulți cred că a fi comic este un lucru ușor și e destul să faci cîte-va gesturi caraghioase ca să faci o comedie. Dar realitatea este că e mai ușor să joci într'un film tragic decît într'unul comic.

În cel tragic urmezi tactica croită de regisor; dar într'unul comic el dispare, căci într'un film de acest gen unde naturaleța și hazardul se combină, regisorul e nul. Iată de ce Chaplin își regizează singur filmele sale.

Charlie Chaplin este croul comediei. E de ajuns să numesc „Cercul“, ca să ne dăm seamă de marele talent al său. Chaplin este și va rămîne înscris adînc în istoria cinematografică.

Mr. Wu

Procurorul roșu la Grădina Comunală

cu Bernhard Goetzke și Andrée Lafayette

...Ziarele anunțau cu litere mari crima comisă împotriva bogatului marinar. Lipsa portofoliului, faptul că a fost găsit cadavrul complex ținut în buzunării, nu mai lăsa justiției nici o îndoială asupra țintei asasinului: jaful.

Tovarășii de petrecere au povestit în amănunt cearta dintre Charles Brauner și Tom în noaptea crimei.

Consecința firească: arestarea tânărului pentru crimă premeditată și jaf. Afacerea fu lăsată pe seama procurorului roșu. Pentru toată lumea sentința nu mai constituia un secret. Nu existau pentru acest om nici un fel de considerente, atunci când avea în fața sa un criminal.

Vesiea umplu de groază pe Mariette și mama ei. Fata era sigură de dragostea procurorului. Nu voia să-i mărturisească însă că presupusul făptaș este fratele ei. Nu avea dreptul să-l silească la un act potrivit felului său de a judeca lucrurile și totuși singele nu-i dădea pace. Cum să-și lase fratele prada călăului?

Charles, pe de altă parte, convins că lovitura dată căpitanului i-a fost fatală, nu nega crima săvârșită într-o clipă de rălăcire, însă nici de cum acuzația de furt.

Se apropia ziua procesului. Mariette avea de suportat o grea luptă sufletească. Își continua vizitele în casa procurorului, pe care-l iubea, amânând zi cu zi desnodământul. În ajunul procesului, Mariette izbucni în lacrimi, implorând indulgență pentru acuzatul din ziua următoare. Linder rămase o clipă buimăc. Nu înțelegea legătura dintre acuzat și frumoasa lui parteneră. Un gând îl străfulgeră: prietenia Mariettei coincidea cu epoca crimei. Femeea acceptase curtea lui, probabil cu intențiunea de a obține o atitudine favorabilă vinovatului. Procurorul o supuse pe Mariette la un meșteșugit interogatoriu. Voia s-o creadă cea mai nevinovată faptură din lume, totuși, complicitatea ei evasivă, nu trădau decît: Mariette era amanta inculpatului. Ca să termine scena aceasta cumplit de chinuitoare, femeia răspunse afirmativ la ultima lui întrebare. Ca un demont se repezi asupra Mariettei, cu gândul s-o gîtuie, să curme existența unei femei care, din simplu calcul i-a răpit liniștea vieții. Mîinile lui se opresc insistente în jurul gîtului alb și strînse, strînse ca un nebun. Mariette simțea cum se sufocă. Cu o ultimă efort, înlătură pe procuror și se repezi înapămintată spre ușă. În urma ei, procurorul arunca cu tot ce-i ieșea în cale... Rămăs singur, Linder se liniști cu încetul. Își dădu seama că el „procurorul roșu“, fusese pe cale de a săvîrși o crimă din „gelozie“, una din acele greșeli, pentru cari ceruse în zeci de cazuri pedeapsa cu moartea. Poate că Charles Brauner, acuzatul din ziua următoare, se găsisse în aceiași tristă situațiune ?

Ziua procesului. Lumea umpluse sala curții cu jurați. Se dădu citire actului de acuzare. Ca niciodată, Linder rămase surprinzător de liniștit. Acuzatul recapitulă împrejurările crimei. Tot liniștit procurorul Linder, ceru curții circumstanțe ușurătoare, spre stupefacția mulțimei. Acela care știe, din propria-i su-

ferință, pînă unde te poate împinge iubirea neîmpărtășită sau înșelată, pînă la ce stare nebună te duce pasiunea pentru o femeie, poate să judece fără părtinire crima acestui om. Cînd curtea și jurații erau pe punctul de a părăsi sala deliberării, se anunță un nou martor. Era un medic de spital. Înainte de a muri un apaș, Bill cel teribil, mărturisii crima ce i se imputa lui Charles. Medicul prestă cu jurămint declarația sa. Charles nu era deci asasin.

Achitarea a fost primită cu satisfacție. Mama lui, îl aștepta, alături de presunțiva logodnică. Procurorul fu salutat cu simpatie de public. Trist, se duse spre casă...

unde găsi pe Mariette care îi destăinuie că e sora acuzatului și-l iubea cu adevărat.
(„FILMUL MEU“)

MARELE NOSTRU CONCURS

Pentru a putea afla gradul de interes pe care-l arată publicul nostru-cinematografic, am deschis un mare concurs printre cititorii noștri.

Concursul nostru constă în alegerea - după bunul plac al fiecăruia - a celui mai preferat artist și artiste de pe firmentul cinematografului mondial.

Răspunsurile se vor primi la redacția revistei noastre - str. I. C. Brătianu, 103 - cel mai târziu pînă în ziua de 20 August cor.; ele vor fi scrise pe o simplă cartă poștală.

Rezultatul concursului nostru - adică vedetele cari vor întruni cele mai multe din voturi - va fi publicat în No. 3 al revistei „ECRANUL”

Se aude că...

...Regisorul francez Marcel L'Herbier a început realizarea filmului „L'enfant de l'amour”, cu Emmy Lynn și Jacques Catelain.

...Alexandru Wolkoff turnează la Neubabelsberg „Diavolul Alb” după romanul „Hagi Murad” cu Lil Dagover și Ivan Mosjoukin.

...ultimul film al lui Harold Lloyd se numește „Welcome Danger”.

...Gösta Ekman scrie scenariul pentru filmul „Calvarul umbrelor”.

...Carlo Aldini (Samson) joacă în „Testamentul dispărut”.

...Marcella Albani, Evi Eva și Heinrich George joacă în „Teatrul”.

...May Mc. Avoy, partenera lui Ramon Novarro din „Ben-Hur” s'a căsătorit cu bancherul Maurice G. Cleary din Los-Angeles.

...scriitorul Bertholt Viertel regisează filmul „Monogamie” cu Rod la Roque și Marceline Day.

...Conrad Weidt turnează la „Ufa” filmul „Logodnicul No. 68”.

...Lily Damita și Victor Mc. Laglen dețin rolurile principale din „The cockergut world”.

...zburdalnica Anny Ondra joacă în filmul „Blackmail”.

...se turnează „Informatorul” cu Lya de Putty.

...ultimul film al lui André Roane se numește „La femme du Voisin”, producția „Cineromans Films de France”.

...Charlie Chaplin intenționează să facă un voiaj în Europa și cu această ocazie va vizita și România.

...Harry Liedtke va realiza filmul „Căpitanul de coastă”.

...Charles Lincoln s'a logodit cu artista de cinema Evelyn Holt.

...Harold Lloyd va apare în filmul „Primejdia binevenită”.

...Karl Lamac turnează „Das Maedchen mit der letsche” cu Anny Ondra, Werner Fuefiferer și Gaston Jaquet.

...Marcella Albani va apare în „Madona în Ketten”.

...Ivan Petrovici și Lil Dagover dețin principalele roluri din filmul „Der Güstlin von Schoenbrun”.

...„Aafa” realizează „Es flüstert die Nacht” cu Hans Stüwe.

...Lon Chaney și Lupe Velez joacă în „Răsăritul este răsărit”.

...regisorul Jean Michail filmează „Viața unui român”.

...„Mademoisele Cayene” este ultimul film al Imogenei Robertson.

...Hans Stüwe și Eva von Berne joacă în „Legionarul 67-92”.

...se turnează „Modelul din Montparnase” cu Lilian Harvey.

...noua realizare al lui John Ford se numește „Salutè”, interprețul principal fiind George O'Brien.

...Ernest Torence, celebrul artist de cinema, este și compozitor de muzică.

...filmul „Femeia de eri și de mâine” cu Artlete Marshal, Livio Pavanelli și Vivian Gibson a fost lansat de „Gloria-Film”.

...„Regal-Film” a achiziționat dela „United Artists” noul film al lui Douglas Fairbanks „Omul cu masca de fier”.

...Lew Cody, artistul american de cinema regisează filmul „Umbrela de soare”.

...Maria Coida, celebra artistă de cinema, a obținut un succes strălucit în filmul „Madonă sau cocotă”.

...Hans Stüwe, Bernhard Goetzke dețin rolurile principale din „Feme” lansat de „Ricoli-Film”.

...„Noaptea de grație” se numește noul film al lui Joe May.

...Camilla Horn s'a reîntors în Europa.

CAR-MOL

Poșta „Ecranului”

Iz. Catz-N. S. - Trimiteți corespondențe de probă asupra situației cinematografice din orașul d.-v. Răspundeți dacă se poate plasa revista în orașul dv.

Sotek-Buzău - Vă trimitem No. 1 și 2 din „Ecranul”. Abonamentul urmează să-l stabilim. N'ați dori oare să fiți reprezentantul nostru la Buzău?

Lemar-Vatra Dornei - V'am expediat exemplarele cerute. Salutări și succes vă urează M., C. și Ad.

ECRANUL

REDACTORI

Mr. WU

Don DIEGO

CORESPONDENȚA : Dorohoi, Str. I. C. Brătianu, 103

3 L E I

ATELIERELE GRAFICE „GAZETA DOROHOIULUI” - DOROHOIU

Grădina Comunală

prezintă

P

R

O

C

U

R

O

R

U

L

ROȘU

Dramă în 7 acte. După romanul „Călăul” de A. Mueller

Regia : Trotz & Sparkhul

INTERPRETAT DE

BCU Cluj / Central University Library Cluj
BERNHARD GOETZKE

ANDREE LAFAYETTE, MAX LANDA,

Fritz Kampers și Felix de Pommez.